

snakker sammen og kører efter et ensartet princip, tror vi hjælper, og derfor kan vi godt have forståelse for, at Dansk Folkeparti tager problemstillingen op. Vi tror bare, at vi skal give den nye fødevarerlov tid til at virke, og så tror vi, at mange af problemerne er løst.

Det er tidligere blevet fremhævet, men jeg vil godt fremhæve det igen, at bl.a. det, at man nu kan udstede administrative bøder, er et af de forhold, som kan være med til at hjælpe på tingene. Og jeg vil, ligesom da vi diskuterede det her sidste gang, også gerne fremhæve, at det er Det Konservative Folkepartis opfattelse, at en af grundene til, at det i hvert fald i medierne har virket, som om der var kaotiske forhold nogle steder, er, at den levnedsmiddelkontrol, der tidligere lå i kommunalt regi, måske ikke brugte de sanktionsmuligheder, den havde, godt nok.

Der har været en stor diskussion om offentliggørelse af kontrolresultater, og jeg synes, det er ganske tankevækkende, at da vi behandlede det forslag, vi nu behandler, sidste gang i Folketingssalen, besvarede fødevarerministeren en række spørgsmål om offentliggørelse. Et af de svar, der fremkom dengang, var, at Levnedsmiddelkontrollen i København i forbindelse med Operation Rene Restauranter i 1997 og 1998 havde offentliggjort 871 restauranter, 871 offentliggørelser, men man havde kun lukket 8.

Det synes jeg fortæller et eller andet om, at man måske i for høj grad har ladet det være op til forbrugerne at gøre kontrollens arbejde, idet man har sagt, at forbrugerne via minutløs avis-læsning har skullet finde ud af, hvor det var godt og sikkert at gå hen og spise sin mad, og hvor det var knap så sikkert.

Vi mener sådan set, at den mulighed simpelt hen at lukke en restaurant, indtil tingene er bragt i orden, er det, som forbrugerne er aller, allerbedst tjent med. Tænk hvis man ikke får købt dagens avis og får læst tingene, jamen, så er det sådan set forbrugernes egen skyld, kan man sige. Vi mener, at kontrollen måske dér skal sætte mere fokus på tingene.

Hvad angår forslaget om, at man begynder at hænge dokumenter op i butikkerne – og jeg kan forstå, det sådan lidt er en prøveballon, der er kommet op – så vil jeg nok advare imod, at man går den vej, for det kunne jo foranledige forbrugerne til at tro, at tingene så rent faktisk var i orden. Og det papir er jo kun det papir værd, det er skrevet på den dag, det bliver hængt op. Dagen efter kan der være problemer igen.

Så jeg tror, man vil indgyde en masse mennesker falsk tryghed eller utryghed, hvis man laver sådan et papirsystem, og derfor er jeg egentlig helt overbevist om, at vejen, vi skal gå, er, ganske som Venstres ordfører sagde, at vi prioriterer kontrollens indsats og så målretter sanktionsmulighederne mod de butikker, der gentagne gange ikke overholder reglerne.

Jørn Jespersen (SF):

Det forslag, som Dansk Folkeparti har fremsat til behandling i dag, tager jo udgangspunkt i de samme problemstillinger, som Enhedslistens forslag, vi behandlede lidt tidligere, gjorde, nemlig problemer med manglende overholdelse af hygiejneregler, dårlig mærkning af fødevarer, ulovlig import, mangelfuld tilberedning, osv.

Det er jo ingen hemmelighed, at vi i SF også har gjort os overvejelser om, hvilke nye og yderligere virkemidler man kunne bringe i anvendelse for at få stoppet eller i hvert fald nedbragt en del af de problemer.

Jeg har tidligere nævnt spørgsmålet om offentliggørelse, som vi mener er et effektivt, ubureaukratisk virkemiddel, og jeg synes, den variant, der er blevet luftet i dag, med, at man laver en umiddelbar offentliggørelse i butikkerne – det kunne jo også være i restauranter osv. – af kontrolresultatet, bestemt er værd at overveje på linje med andre former for offentliggørelse. Og det er jo ikke, som den konservative ordfører er inde på, som erstatning for myndighedernes kontrol, men som et supplement til myndighedernes kontrol, sådan at man altså samlet set får endnu bedre styr på problemerne og en endnu bedre oplysning af forbrugerne omkring de forhold, der måtte gøre sig gældende ude i fødevarerbutikkerne.

Når vi ikke synes, at Dansk Folkepartis forslag i dag er velegnet til at løse problemerne, er det, fordi det er meget omfattende i forhold til problemets lokalisering og art. Sådan som vi kan læse forslaget, er der tale om, at man fra Dansk Folkepartis side ønsker et kørekort, en ordning med kørekort til samtlige eksisterende og nye levnedsmiddelbutikker, at man ønsker det både dér, hvor der er konstateret problemer, og dér, hvor der ikke er problemer, og at man ønsker det i forhold til alle typer butikker, uanset hvordan risikoniveauet måtte være, hvor man altså går ind ikke alene i forhold til fødevarerbutikker, hvor der foregår omfattende tilvirkning, forarbejdning af fødevarer, og kræver et kørekort, men man gør det også i forhold til